

# РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. Русе, 05.10.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ТРЕТИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Велкова

Членове: Галина Магардичиян  
Боян Войков

като разглежда докладваното от Мария Велкова Въззивно гражданско дело № 20224500500531 по описа за 2022 година

Производството е по **чл.435 и сл. ГПК**.

Длъжникът по изпълнението Община Ветово обжалва действията на съдебния изпълнител по изп.д.№ 20218330400947 по описа на ЧСИ В.М.- налагане на запор върху банкова сметка в Банка ДСК АД- София. Твърди се, че обжалваното действие е незаконосъобразно с доводи за несекверуемост и се иска неговата отмяна и задължаване ЧСИ на вдигне наложения запор.

Взискателят по изпълнението счита жалбата за недопустима, а по същество оспорва основателността ѝ по съображенията, изложени в писменото възражение.

Приложени са и мотивите на ЧСИ във връзка с обжалваното действие.

**След преценка на доводите на страните, доказателствата по делото и мотивите на съдебния изпълнител, въззивният съд приема следното:**

Жалбата е подадена от процесуално легитимирана страна- длъжника по изпълнението и има за предмет насочване на изпълнението срещу несеквестрируемо вземане чрез налагане на запор върху банкова сметка на длъжника.

При насочване на изпълнението върху парично вземане от трето

задължено лице срокът за обжалване започва да тече от връчването на съобщението за наложения заповор върху изцяло несеквестируемо или друго вземане, върху които не се допуска принудително изпълнение, а когато заповорът не е съобщен на длъжника или е наложен върху частично несеквестируемо вземане - от узнаването, че третото задължено лице е платило на съдебния изпълнител и поради това отказва да плати на длъжника.

В настоящият случай жалбоподателят е уведомен за наложения заповор на 17.12.2021 г., от който момент е започнал да тече и законоустановения срок за обжалване на заповора. Пропускането на този срок обаче не осуетява правото на длъжника да иска от съдебния изпълнител, след предоставяне на необходимата информация, вдигане на заповора и връщане на несеквестируемата част от събраните суми, докато те не са получени от кредитора. Пропускането на срока осуетява само отменяването на наложения заповор като изпълнително действие, но не е пречка за разглеждане на жалбата, тъй като предмет на същата е насочването на изпълнението спрямо вземане, за което се твърди, че е несеквестируемо.

С оглед на това съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Разпоредбата на чл.520 от ГПК регламентира забраната за принудително изпълнение върху средствата по банковите сметки на общините и другите бюджетно субсидирани заведения, постъпили като субсидия, трансфер или временен безвъзмезден заем от държавния бюджет, вкл. от бюджетите на общините или чрез други бюджети, както и на средствата от ЕС, по други международни програми и договори на общините и свързаното с тях национално съфинансиране, както и върху средствата от авансово финансиране, когато са предоставени за сметка на държавния бюджет, включително и чрез сметки за средствата от Европейския съюз.

Целта на тази забрана е да осигури безпрепятственото извършване на бюджетно субсидираните дейности, независимо от неизправността на субекта на такива задължения в другите негови отношения с частни лица. Общините изпълняват значими публични и обществени функции, гарантирани от държавата, които е недопустимо да бъдат затруднявани поради начина на управление на техните частни фондове.

В настоящия случай в заповорното съобщение, с което е наложен заповорът,

съдебният изпълнител изрично е посочил, че същият е върху сметките на длъжника в Банка ДСК АД- София, с изключение на средствата, които са изрично посочени в чл.520 от ГПК.

С писмо- вх.№01421/20.01.2022 г. Банка ДСК АД е уведомила ЧСИ, че по запорираната банкова сметка постъпват суми, както от собствени приходи на длъжника, така и от държавния бюджет, попадащи в обхвата на чл.520 от ГПК, поради което запорът се изпълнява до размера на собствените приходи на Общината при съобразяване на нормата на чл.520 от ГПК.

Независимо от факта, че бюджетната субсидия не е защитена чрез отделяне на постъпващите суми по отделна банкова сметка, то с оглед начина на налагане на запора и дадената от банката информация, че сумата се събира от други приходи на жалбоподателя, се извежда извод, че не е налице заявената от длъжника несеквестрируемост, което обуславя неоснователност на жалбата.

Не е налице основание за отмяна на запора по изложените по- горе съображения, нито е налице бездействие от страна на ЧСИ. Същият е получил информация от банката за произхода на сумите и е констатирал, че същите не са несеквестрируеми по смисъла на чл.520 от ГПК. Независимо от това по повод на подадена от жалбоподателя молба, ЧСИ отново е изпратил указания до банката с писмо- изх.№ 10818/31.05.2022 г., в което е посочил, че ако има суми, които са несеквестрируеми, то същите следва да се платят на длъжника.

По делото няма доказателства, въз основа на които да се обоснове извод, че събраната в резултат на запора сума е от средства, попадащи в обхвата на чл.520 от ГПК, поради което доводите на жалбоподателя са неоснователни.

Жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

По изложените съображения Русенският окръжен съд

## **РЕШИ:**

**ОСТАВЯ** без уважение жалбата на Община Ветово против действията на съдебния изпълнител по изп.д.№ 20218330400947 по описа на ЧСИ В.М., изразяващи се в налагане на запор върху банкова сметка в Банка ДСК АД-

София.

Решението е окончателно.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_